

KRAJSKÝ ÚŘAD PLZEŇSKÉHO KRAJE
ODBOR REGIONÁLNÍHO ROZVOJE
Škroupova 18, 306 13 Plzeň

Č. j.: RR/1921/13
Sp. zn.: ZN/292/RR/13
Vyřizuje: František Svoboda

V Plzni dne: 4. 2. 2014

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor regionálního rozvoje (dále jen „odvolací orgán“), jako správní orgán věcně a místně příslušný podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a podle § 10, § 11 odst. 1 písm. b) a § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), obdržel dne 13. 6. 2013 k rozhodnutí odvolání **Domova sociálních služeb Liblín p. o., Liblín 1, 331 41, Kralovice**, proti rozhodnutí Městského úřadu Radnice, stavebního odboru, nám. K. Šternberka 363, 338 28, Radnice ze dne 23. 4. 2013 pod č. j. MěÚ 339/2013.

Odvoláním napadeným rozhodnutím byla podle 92 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) a § 149 odst. 3 správního řádu zamítnuta žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby „**Nový pavilon DSS Liblín na pozemcích č. st. 164, 1/1 a pozemku parc. č. 2/3 v k. ú. Liblín**“ (dále jen „stavba“).

Odvolací orgán přezkoumal podle § 89 odst. 2 správního řádu rozhodnutí Městského úřadu Radnice, stavebního odboru, ze dne 23. 4. 2013 pod č. j. MěÚ 339/2013 a rozhodl takto:

podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu rozhodnutí Městského úřadu Radnice, stavebního odboru, ze dne 23. 4. 2013 pod č. j. MěÚ 339/2013 **ruší a věc vrací k novému projednání správnímu orgánu, který napadené rozhodnutí vydal.**

Účastník řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu:

Domov sociálních služeb, p. o. (IČ 48379794), Liblín 1, 331 41, Kralovice

Odůvodnění

Odvolací orgán z předloženého spisu zjistil, že dne 29. 3. 2012 podal Domov sociálních služeb p. o. žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby. Stavební úřad opatřením ze dne 10. 4. 2012 oznámil zahájení územního řízení a na 4. 5. 2012 nařídil k projednání žádosti veřejné ústní jednání. Z ústního jednání byl sepsán protokol, jehož přílohu tvoří námítky účastníků řízení. Jelikož bylo při ústním jednání zjištěno, že žadatel nesplnil povinnost vyplývající z ustanovení § 87 odst. 2 stavebního zákona, stavební úřad nařídil opakované ústní jednání na 29. 5. 2012. S datem vyhotovení 21. 6. 2012 stavební úřad vydal rozhodnutí o umístění stavby, stanovil v něm podmínky pro umístění stavby a projektovou přípravu a rozhodl o námitkách účastníků řízení. Proti rozhodnutí se dne 13. 7. 2012 odvolal Zdeněk Struhovský. Na základě podaného odvolání rozhodl odvolací orgán rozhodnutím ze dne 21. 1. 2013 pod č. j. RR/3160/12 podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu tak, že odvoláním napadené rozhodnutí zrušil pro vady a také z důvodu, že bylo v přezkumném řízení zrušeno závazné stanovisko odboru kultury a školství Městského úřadu Rokycany jako podkladové rozhodnutí územního rozhodnutí. Věc byla vrácena k novému projednání, kde byl nejprve žadatel vyzván k doplnění žádosti a následně byla tato žádost podle § 92 odst. 2 stavebního zákona a § 149 odst. 3 správního řádu rozhodnutím ze dne 23. 4. 2013 pod č. j. MěÚ 339/2013 zamítnuta, protože bylo v průběhu řízení vydáno závazné stanovisko dotčeného orgánu Městského úřadu Rokycany, odboru kultury a školství, které znemožňovalo žádosti vyhovět.

Proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti se dne 3. 5. 2013 odvolal Domov sociálních služeb Liblín p. o. (dále jen „odvolatel“). V úvodu odvolání je uvedeno, že odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska Městského úřadu Rokycany, odboru kultury a školství, které bylo podkladem rozhodnutí o zamítnutí žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby. K obsahu závazného stanoviska je dále pod bodem č. 1 odvolání namítáno, že odbor kultury a školství Městského úřadu Rokycany vydal k věci několik stanovisek se zcela protichůdnými závěry. Odkazováno je na souhlasné stanovisko ze dne 11. 10. 2011 ke studii stavby, souhlasné stanovisko ze dne 8. 2. 2012 k dokumentaci pro vydání územního rozhodnutí, které bylo v přezkumném řízení zrušeno rozhodnutím odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu Krajského úřadu Plzeňského kraje pod č. j. KPP/2296/12. Dále je odkazováno na souhlasné stanovisko ze dne 4. 6. 2012 k projektové dokumentaci pro stavební povolení, kdy toto stanovisko je dle názoru odvolatele stále v platnosti, přestože je ve zcela zjevném rozporu s aktuálně vydaným negativním stanoviskem. Závěrem k této části odvolání je uvedeno, že dosud vydaná stanoviska odborem kultury a školství Městského úřadu Rokycany jsou evidentně v rozporu a vzbuzují pochybnosti o pečlivém vyhodnocení záměru a souladu všech stanovisek s účelem památkového zákona. V části č. 2 odvolání je namítáno, že podkladem pro vydání závazných stanovisek byla odborná vyjádření organizace státní památkové péče, tj. Národního památkového ústavu, odborného pracoviště v Plzni, kdy tato organizace také vydala k věci několik protichůdných stanovisek. Ke studii stavby vydala souhlasné vyjádření dne 1. 11. 2011, k projektu pro územní řízení souhlasné vyjádření dne 28. 2. 2012, k projektu pro stavební řízení souhlasné vyjádření dne 7. 5. 2012. I stanoviska této organizace shledává odvolatel jako rozporná a vyvolávající pochybnosti o pečlivém vyhodnocení záměru a souladu všech stanovisek s účelem památkového zákona. V poslední části č. 3 odvolání je namítáno, jak odbor kultury a

školský Městského úřadu Rokycany, tak Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Plzni, se ve svých stanoviscích odvolávají na expertní posudky, které byly údajně vypracovány předními odborníky v oborech dějin staveb a architektury, ale pojem expertní posudek přitom není obsažen v ustanovení § 14 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, ani tento zákon nespecifikuje pojem přední odborník. Expertní posudky byly vypracovány na žádost zástupce odvolatele v původním územním řízení a použity v odvolacím řízení. Odvolatel vyjadřuje pochybnosti nad tím, zda byly zpracovatelům expertních posudků poskytnuty úplné a správné podklady a odkazuje se přitom na webové stránky společnosti ASORKD, která má nyní zastupovat původního odvolatele. Na těchto stránkách by měla být k expertním posudkům přiřazena nesprávná verze dokumentace stavby. Vydání expertních posudků nepředcházelo posouzení na místě a odvolatel se proto také domnívá, že expertní posudky neměly být rozhodným podkladem pro vydání nesouhlasného závazného stanoviska.

Stavební úřad vyzval účastníky, aby se k podanému odvolání vyjádřili ve lhůtě 10 dnů. Účastníci řízení možnosti vyjádřit se nevyužili.

Dne 13. 6. 2013 byl dle ustanovení § 88 odst. 1 správního řádu spis v dané věci společně se stanoviskem předán stavebním úřadem odvolacímu orgánu k rozhodnutí.

Odvolací orgán nejprve posuzoval, zda podané odvolání bylo přípustné a včasné. Rozhodnutí bylo odvolateli jako účastníkovi územního řízení oznámeno dne 23. 4. 2013. Odvolání bylo podáno dne 3. 5. 2013 v zákonem stanovené 15denní lhůtě a lze ho proto považovat za přípustné a včasné.

Odvolací orgán dle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a dospěl k závěru, že stavební úřad neměl jinou možnost než žádost o vydání rozhodnutí o umístění zamítnout, neboť mu tak ukládá ustanovení § 149 odst. 3 správního řádu. Podle tohoto ustanovení jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti vydáno závazné stanovisko, které znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne. V průběhu řízení bylo vydáno a stavebnímu úřadu předloženo závazné stanovisko odboru kultury a školství Městského úřadu Rokycany ze dne 8. 3. 2013 pod č. j. MeRo/0072/OŠK/13, jakožto věcně a místně příslušného dotčeného orgánu k vydání závazného stanoviska podle § 14 odst. 1 a § 29 odst. 2 písm. b) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů. Tímto závazným stanoviskem byla stavba z hlediska zájmu státní památkové péče podle § 14 odst. 3 zákona č. 20/1987 Sb. shledána jako nepřipustná.

Odvolací orgán dále v souladu s ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání. V souladu s bodem č. 14 přechodných ustanovení zákona č. 350/2012 Sb., kterým se mění stavební zákon, bude rozhodnutí a jemu předcházející řízení přezkoumáno podle dosavadních právních předpisů.

Odvolání jako celek směřuje proti obsahu závazného stanoviska Městského úřadu Rokycany, odboru kultury a školství, ze dne 8. 3. 2013 pod č. j. MeRo/0072/OŠK/13. Odvolací orgán si proto opatřením ze dne 17. 6. 2013 podle § 149 odst. 4 správního řádu vyžádal od odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu Krajského úřadu Plzeňského kraje jako nadřízeného správního orgánu Městského úřadu Rokycany, odboru kultury a školství, potvrzení nebo změnu závazného stanoviska ze dne 8. 3. 2013 pod č. j. MeRo/0072/OŠK/13. Závazné stanovisko, kterým byla stavba z hlediska zájmu státní památkové péče shledána jako nepřipustná, bylo závazným stanoviskem odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 20. 12. 2013 pod č. j. KPP/2000/13 změněno tak, že při splnění tří podmínek je stavba z hlediska zájmu státní památkové péče přípustná. Z podmínky č. 1 vyplývá, že novostavba pavilonu bude mít pouze jedno nadzemní podlaží. Z podmínky č. 2 vyplývá, že pavilon bude vysoký v nadzemní části maximálně 3,4 m. Z podmínky č. 3 vyplývá, že ohradní zeď v severovýchodní části zámeckého areálu bude zachována ve stávajícím rozsahu, tj. včetně zdi naproti domům čp. 29 a 68. Se závazným stanoviskem odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 20. 12. 2013 pod č. j. KPP/2000/13 odvolací orgán seznámil podle § 36 odst. 3 správního řádu účastníky řízení a umožnil jim se k němu vyjádřit. Této možnosti využil odvolatel, když do spisu nahlédl dne 7. 1. 2014 prostřednictvím ředitele Domova sociálních služeb Liblín, p. o. a dále Zdeněk Struhovský.

K částem odvolání, kde se odvolatel vyjadřuje k postupům dotčeného orgánu odboru kultury a školství Městského úřadu Rokycany a odborné organizace Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Plzni, při vydávání závazných stanovisek a vyjádření jako podkladů pro závazná stanoviska nepřísluší odvolacímu orgánu se vyjadřovat. Odvolací orgán není příslušným k prvotnímu posouzení stavby z hlediska zájmu státní památkové péče, a proto mu také nepřísluší se ani vyjadřovat k názoru odvolatele, že posuzování jmenovaného orgánu či organizace je rozporné a nepečlivé. Stejně tak není odvolací orgán ani prvoinstanční stavební úřad oprávněn zkoumat, jaké podklady (např. expertní posudky odborníků) sloužily Národnímu památkovému ústavu, územnímu odbornému pracovišti v Plzni, k vydání vyjádření ani jaké podklady použil odbor kultury a školství Městského úřadu Rokycany pro vydání závazného stanoviska. K použití expertních posudků pro vydání závazného stanoviska se vyjádřil odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu Krajského úřadu Plzeňského kraje v závazném stanovisku ze dne 20. 12. 2013 pod č. j. KPP/2000/13, jako orgán příslušný k přezkoumání závazného stanoviska a shledal, že jejich pouhé použití a citování bez řádného odůvodnění a vyslovení vlastního správního uvážení orgánem vydávajícím závazné stanovisko je nepřipustné a závazné stanovisko ze dne 8. 3. 2013 č. j. MeRo/0072/OŠK/13 je stíženo vadou spočívající v nedostatku důvodů pro jeho vydání. Odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu Krajského úřadu Plzeňského opatřil pro vydání svého závazného stanoviska další podklady a zejména s ohledem na oprávněné zájmy odvolatele odvoláním napadené závazné stanovisko změnil tak, že stavbu shledal jako přípustnou, pokud bude navržena v jiné, v závazném stanovisku ze dne 20. 12. 2013 pod č. j. KPP/2000/13, naznačené podobě.

K odkazu na závazné stanovisko ze dne 4. 6. 2012 pod č. j. OŠK/2012/0331 odvolací orgán uvádí, že jestliže bylo dle informace odvolatele vydáno k projektové dokumentaci ke stavebnímu povolení, nemá tato skutečnost zásadní význam pro postup v tomto odvolacím řízení ani v tomu předcházejícím územním řízení, které současně předchází řízení stavebnímu k vydání stavebního povolení. Navíc, kdy za nastalých okolností bylo závazné stanovisko Městského úřadu Rokycany, odboru kultury a školství, ze dne 8. 3. 2013 pod č. j. MeRo/0072/OŠK/13, z nesouhlasného změněno na souhlasné s podmínkami. Touto změnou by mělo dojít k podstatné změně podoby stavby. Pokud bude povoleno umístění stavby v jiné než původně navržené podobě a v podobě v současné době odborem kultury, památkové péče a cestovního ruchu Krajského úřadu Plzeňského kraje shledané jako přípustné, bude nutné k projektové dokumentaci pro stavební řízení a žádost o stavební povolení opatřit závazné stanovisko nové, protože se podstatně změnily podmínky, za kterých bylo původní závazné stanovisko vydáno (§ 4 odst. 3 stavebního zákona). Odvolací orgán je též s odkazem na posledně uvedené ustanovení stavebního zákona názoru, že k novému přepracovanému návrhu pro územní řízení bude nutné taktéž opatřit nové závazné stanovisko dotčeného orgánu chránícího veřejné zájmy na úseku památkové péče podle zvláštního právního předpisu a dalších v této věci dotčených orgánů. Tento svůj názor opírá odvolací orgán o skutečnost, že dotčený orgán by měl vyslovit např. závazným stanoviskem jako podmiňujícím úkonem pro vydání rozhodnutí souhlas nebo nesouhlas až s konečným předloženým návrhem, a to před zahájením územního či jiného řízení nebo v jeho průběhu (§ 86 odst. 2 písm. b/, § 89 odst. 1 stavebního zákona), nikoliv s jeho předpokládanou podobou. Mělo by se jednat o návrh, který bude předložen i k žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby. Jiný než uvedený postup, tj. posouzení konečného návrhu stavby dotčeným orgánem, lze shledávat spíše za předběžnou informaci ve smyslu § 139 správního řádu, pokud konkrétní zvláštní právní předpisy, podle kterých se závazná stanoviska vydávají, tedy umožňují předběžnou informaci před vydáním závazných stanovisek vůbec vydat. Ustanovení § 139 odst. 1 správního řádu zní: „Stanoví-li tak zvláštní zákon, může každý požadovat od správního orgánu, který je příslušný vydat rozhodnutí nebo podmiňující úkon, aby mu v písemné formě poskytl předběžnou informaci o tom, a) zda lze určitý záměr uskutečnit jen za předpokladu vydání rozhodnutí nebo podmiňujícího úkonu a b) podle jakých hledisek bude posuzovat žádost o vydání rozhodnutí nebo podmiňujícího úkonu, popřípadě za jakých předpokladů lze žádosti vyhovět.“ Jedná se o možnost žadatelů v souladu se zásadou legitimního očekávání zjistit, jak by správní orgán mohl o předložené žádosti o vydání rozhodnutí nebo o žádosti o vydání podmiňujícího úkonu (závazného stanoviska) rozhodnout. Ne každý zvláštní právní předpis však s předběžnou informací počítá, a proto v některých případech nezbyvá než požádat o závazné stanovisko rovnou s tím, že dotčený orgán s předloženým návrhem vysloví souhlas nebo nesouhlas. Vždy by se ovšem mělo jednat o konečný návrh stavby, zejména pokud žadatel očekává, že návrh stavby bude shledán dotčeným orgánem jako přípustný a závazné stanovisko tak bude kladného charakteru.

Ředitel Domova sociálních služeb Liblín, p. o., zaslal k podkladům rozhodnutí o odvolání vyjádření, kterým bylo shledáno, že námítky v bodě č. 1 a 2 podaného odvolání byly uznány jako oprávněné. Dále je ve vyjádření uvedeno, že zmatečnou činností Národního památkového ústavu v Plzni vznikla škoda, neboť na základě kladných stanovisek ke stavbě byly zpracovány a uhrazeny další stupně projektové

dokumentace. Vyjádřením je vyhrazeno právo domáhat se náhrady způsobené škody. Podle vyjádření není v závazném stanovisku odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu Krajského úřadu Plzeňského kraje řešena námitka třetí z podaného odvolání. Z vyjádření také vyplývá, že není záměrem poškodit kulturní památku, ale stavba je nutná z důvodu nedůstojných ubytovacích kapacit, což má vyplývat i z inspekční zprávy o výsledku inspekce poskytování sociálních služeb z července 2013. V závěru vyjádření je uvedeno, že v případě odebrání jednoho podlaží shora stavby, které by bylo možné zapustit do terénu, dojde k prodražení stavby.

K vyjádření Domova sociálních služeb, p. o., k podkladům rozhodnutí odvolací orgán především uvádí, že odvolání jako celek směřovalo proti obsahu závazného stanoviska. Jestliže odvolatel, tedy Domov sociálních služeb, p. o., shledal, že body č. 1 a 2 odvolání byly při přezkoumání závazného stanoviska uznány za oprávněné, nebude odvolací orgán tuto domněnku rozporovat. Ve vyjádření si také odvolatel vyhrazuje právo na náhradu škody způsobené zpracováním a uhrazením dalších stupňů dokumentace, ale odvolací orgán ponechá část tohoto vyjádření bez komentáře, neboť není příslušný se k tomuto vyjadřovat. S další částí vyjádření odvolací orgán až tak s odvolatelem nesouhlasí, když ten se domnívá, že odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu Krajského úřadu Plzeňského kraje se nezabýval námitkou související s expertními posudky předních odborníků. Na straně č. 6 závazného stanoviska je Městskému úřadu v Rokycanech vytýkáno, že jeho závazné stanovisko nebylo řádně odůvodněno, když nedošlo v dostatečném rozsahu k hodnocení podkladů a odcitování názorů odborníků nenahrazuje úvahy správního orgánu. Odvolací orgán doplní, že podle § 50 odst. 1 správního řádu mohou být podklady pro vydání rozhodnutí, resp. závazného stanoviska, návrhy účastníků řízení, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé. Podle § 51 odst. 1 správního řádu lze k provedení důkazů užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek. Podle § 52 správního řádu jsou účastníci povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Příkladně lze uvést, že podkladem pro vydání rozhodnutí je závazné stanovisko, které se však musí promítnout do výrokové části rozhodnutí podle § 149 odst. 1 správního řádu a nelze jeho obsah hodnotit volně. Ostatní podklady, které nejsou pro vydání rozhodnutí přímo vyžadované právními předpisy, může správní orgán hodnotit volně, ale nesmí své rozhodnutí o tyto podklady opřít bez uvedení vlastního správního uvážení. V dalších částech vyjádření se odvolatel zabývá smyslností navrhované stavby. Ani k této věci není příslušný odvolací orgán se vyjadřovat, neboť je pouze věcí žadatele o vydání rozhodnutí o umístění stavby, zda stavba má určitý smysl či nemá. Stavební úřad také rozhoduje pouze o přípustnosti umístit navrhovanou stavbu s konkrétním účelem užívání, už však nesleduje, zda účel užívání má smysl, i když u této stavby nelze o její smyslnosti pochybovat. V závěru vyjádření odvolatel připomíná, že pokud dojde ke snížení stavby o jedno podlaží, bylo by potřebné provést namísto toho podzemní podlaží, což povede k prodražení stavby. Jedná se opět o hledisko, které nepřísluší stavebnímu úřadu ani odvolacímu orgánu zkoumat. Stavební úřad nezohledňuje při umísťování staveb

hodnotu stavby a finanční náklady tak mají zejména pro stavební úřad pouze statistický význam.

Zdeněk Struhovský ve svém vyjádření k podkladům rozhodnutí o odvolání nejprve namítá, že od podání odvolání byly prováděny různé úkony, o kterých nebyl informován a až po 7 měsících byl vyzván, aby se vyjádřil k podkladům rozhodnutí ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení výzvy. K oznámení podklady přiloženy nebyly, a proto byl nucen osobě navštívit odvolací orgán, což mu zabralo nějaký čas a lhůtu 15 dnů pro seznámení a vyjádření se k podkladům rozhodnutí považuje proto za nedostatečnou. Přesto k podkladům rozhodnutí Zdeněk Struhovský uvádí, že nebyly zjištěny žádné nové podstatné skutečnosti, které by byly relevantní pro změnu závazného stanoviska. Jako zajímavé je shledáno vyjádření Národního památkového ústavu, GR, že situování i objemové a architektonické řešení je považováno za nevhodné a neodmítnutí věci na straně územního odborného pracoviště hned na počátku za nešťastné. Operativní průzkum zpracovaným oddělením výzkumů a průzkumů Národního památkového ústavu, GR, zjistil skutečnosti, které pan profesor Vlček zjistil okamžitě při pohledu na zeď a ve všech řízeních na toto upozorňoval. Dále je vyjádřením sděleno, že stavebně historický průzkum nic závazného nezjistil. Zdeněk Struhovský také zastává názor, že to, co bylo vyčítáno Městskému úřadu Rokycany, sám nyní odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu Krajského úřadu Plzeňského kraje uskutečnil a změnil stanovisko bez relevantních důvodů. Ochranou práv odvolatele nabytých v dobré víře nelze argumentovat, protože v našem právním řádu lze právo nabyt až pravomocným rozhodnutím stavebního úřadu, které dosud není. V závěru vyjádření se jeho autor ztotožňuje s postupem stavebního úřadu v Radnicích a odůvodnění přípustnosti stavby na základě menšinového názoru jednoho člena Památkové rady Národního památkové v Plzni považuje za skandální, když na druhé straně nejsou respektovány názory odborníků o nepřípustnosti stavby. Povoláním stavby tak dojde v rozporu s veřejným zájmem k nenávratnému poškození kulturní památky.

Stanovisko Zdeňka Struhovského k podkladům rozhodnutí, že nebyl seznámen s dílčími provedenými úkony, odvolací orgán shledává jako neopodstatněné. Bezprostředně po tom, co byl spis ve věci předán stavebním úřadem k rozhodnutí odvolacímu orgánu (13. 6. 2013), nechal odvolací orgán v souladu s § 149 odst. 4 správního řádu přezkoumat odvoláním napadené závazné stanovisko (dopisem ze dne 17. 6. 2013). Výsledek přezkoumání obdržel odvolací orgán dne 30. 12. 2013 a dopisem ze dne 3. 1. 2014 obeslal účastníky řízení a seznámil je tak s výsledkem přezkoumání závazného stanoviska a s podklady rozhodnutí. Ve svém postupu odvolací orgán neshledává žádnou časovou prodlevu a s odkazem na ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu, kde je sice chybně uveden odkaz na § 88 odst. 1, má však být odkaz na § 70 správního řádu, je patrné, že po dobu přezkoumávání závazného stanoviska lhůta pro vydání rozhodnutí o odvolání neběžela. Jaké dílčí kroky byly podniknuty při přezkoumávání závazného stanoviska, nejsou pro řízení vedené odvolacím orgánem rozhodující, protože pro odvolací orgán je podstatný až výsledek tohoto přezkoumání. Lhůtu 15 dnů pro seznámení se s podklady, resp. s jedním doplněným podkladem, považuje odvolací orgán za nadstandardní. K obsahu závazného stanoviska odboru kultury a památkové péče Krajského úřadu Plzeňského kraje a závěru, ke kterému tento správní orgán dospěl na základě vlastního dokazování, podkladů a úvah, není příslušný odvolací orgán se vyjadřovat, neboť odvolací orgán jako nadřízený obecného stavebního úřadu nedisponuje

osobami, které by byly odborně vzdělány na úseku památkové péče. Proto je soustava správních orgánů nastavena tak, že z hlediska zvláštních právních předpisů posuzují stavby dotčené orgány, které také pro postupy stavebního úřadu vydávají závazná stanoviska. Stavební úřad pak posuzuje pouze soulad závazných stanovisek navzájem a rozhoduje o tom, zda byly splněny všechny podmínky pro to, aby mohlo být povoleno umístění stavby. Pouze všeobecně, nikoliv z hlediska obsahu závazného stanoviska odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu Krajského úřadu Plzeňského kraje a úvah tohoto orgánu, se může odvolací orgán vyjádřit k ochraně práv nabytých v dobré víře vyplývajících ze závazného stanoviska. Je jistě pravdou, že skutečná práva může v tomto konkrétním případě nabýt účastník až z rozhodnutí ve věci. Nelze však opomenout, že i závazné stanovisko, jakožto podklad rozhodnutí ve věci, do značné míry předurčuje charakter rozhodnutí ve věci a jeho právní sílu proto není možné až tak podceňovat a považovat za rozporné s právním řádem, že už závazné stanovisko práva zakládá, protože závazné stanovisko vznik práva přinejmenším umocňuje.

V novém projednání je stavební úřad vázán podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu názorem odvolacího orgánu v tomto rozhodnutí o odvolání a v rozhodnutí ze dne 21. 1. 2013 pod č. j. RR/3160/12 vydaném v téže věci. Stavební úřad zohlední výsledek odvolacího řízení včetně výsledku přezkoumání závazného stanoviska a závěrů z tohoto vyplývajících a rozhodne ve věci. Stavební úřad vyzve žadatele k předložení potřebných podkladů a územní řízení dle potřeby přeruší. Jelikož bylo rozhodnutí o umístění stavby zrušeno jako celek, musí stavební úřad v případě, že dospěje k závěru, že umístění stavby lze povolit, opět věnovat pozornost všem dosud uplatněným námitkám a řádně o nich rozhodnout podle § 89 odst. 5 stavebního zákona, jelikož se jedná o řízení zahájené před 1. 1. 2013, kdy vstoupila v účinnost novela stavebního zákona. Stavební úřad bude rozhodovat i za podpory závazných stanovisek dotčených orgánů, dokumentace záměru, kterou se bude muset na základě výzvy stavebního úřadu žadatel pokusit upravit v duchu posouzení odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu Krajského úřadu Plzeňského kraje, a dalších podkladů, především však také na základě vlastního správního uvážení v kontextu se všemi podklady. Stavební úřad na základě případně upravené dokumentace stavby také posoudí, zda se jedná o umístění nové stavby nebo o změnu stávající stavby, protože v případě současného návrhu se jedná o změnu stávající stavby zámku Liblín, protože nově navrhovaný pavilon je s touto stávající stavbou provozně propojen podzemní chodbou (§ 2 odst. 5 písm. b) stavebního zákona). Na základě této skutečnosti, pokud bude i nadále navrženo provozní (komunikační) propojení nového pavilonu se stávající stavbou zámku Liblín, by bylo i vhodné v součinnosti s žadatelem upravit formulář žádosti, neboť bylo žádáno o umístění stavby, nikoliv o změnu stavby. Stejným způsobem bude následně o podané žádosti (o jejím skutečném obsahu dle § 37 odst. 1 správního řádu bez ohledu na její označení) rozhodovat i stavební úřad, pokud dospěje k závěru, že umístění stavby či změnu stavby lze povolit, a to buď dle § 79, nebo § 81, v obou případech ve spojení s § 92 stavebního zákona. Odvolací orgán též doporučuje prověřit platnost a aktuálnost všech závazných stanovisek, stanovisek, souhlasů či vyjádření apod. jako nezbytných podkladů rozhodnutí i s ohledem na možnou změnu právní úpravy (např. nový zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, účinný od 1. 9. 2012, protože stavba byla posuzována podle jemu předcházejícího zákona o ochraně ovzduší – viz vyjádření Městského úřadu Rokycany, odboru životního

prostřední, datované 7. 3. 2012 pod č. j. 1075/OŽP/12 atd.). Vzhledem k tomu, že by mělo dojít k podstatné změně návrhu stavby dle představ vyjádřených v závazném stanovisku odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 20. 12. 2013 pod č. j. KPP/2000/13, jeví se proto jako nutné opatřit nové podkladové dokumenty, pokud je to nezbytné (viz např. i z důvodu výše uvedené informace o jedné z významnějších změn právní úpravy v průběhu územního řízení), nebo doplnit stávající o potvrzení jejich platnosti a aktuálnosti s přihlédnutím ke změně návrhu stavby, aby tak bylo zřetelné, že všechny dotčené subjekty vyjádřily s existující novou, nikoliv budoucí, podobou stavby souhlas nebo nesouhlas.

Z důvodů, že není možné odvoláním napadené rozhodnutí změnit, odvolací orgán rozhodl, že rozhodnutí zruší a věc vrátí k novému projednání správnímu orgánu, který ho vydal. Podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu je při novém projednání věci stavební úřad vázán názorem odvolacího orgánu.

K vadám řízení, o nichž nešlo mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíželo.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se dle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Ing. arch. Miloslav Michalec
vedoucí odboru regionálního rozvoje